

Arrest

nr. 256 105 van 10 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Ugandese nationaliteit te beschikken. U bent geboren op 25 november 1991 in Kampala. U ging naar school en in 2015 behaalde u uw universitair diploma. In 2016 begon u te werken bij Craft solution Uganda.

U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen.

U verklaart dat u homoseksueel bent. U had uw eerste vriendje in senior 3. Toen u aan de universiteit studeerde had u ook een vriendje, B.W.. Jullie hadden gedurende twee jaar een relatie.

In 2018 begon u een relatie met P.K..

Op 10 november 2019 werd uw vriendje, P.K., gearresteerd tijdens een inval in de Ram bar, een LGBT vriendelijke bar in Kampala. Sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen.

Na de arrestatie van P.K. besloot u onder te duiken omdat op de GSM van P.K. compromitterende foto's van jullie staan. U was bang dat de politie u zou zoeken en arresteren omwille van uw seksuele oriëntatie.

U vertrok onmiddellijk naar uw broer in Mbale om er onder te duiken. Van daaruit reisde u op 3 december 2019 verder naar Kenia waar u per vliegtuig naar België reisde. U arriveerde op 4 december 2019 in België en u vroeg op 6 december 2019 internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort met visum voor alsook twee artikelen ivm de situatie van homoseksuelen in Uganda en een aanwezigheidsattest van Rainbowhouse.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*U verklaarde dat u de **Ugandese nationaliteit** bezit en dat u vervolging vreest wegens uw **seksuele oriëntatie**. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.*

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

U verklaart dat u in Uganda een relatie had met P.K..

U geeft aan dat u op 11 november 2019 had vernomen dat P.K. was gearresteerd toen hij op 10 november 2019 in de Ram bar was. U vernam dit via de radio en besloot vervolgens te vluchten naar uw broer in Mbale.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw Facebook (verder FB) profiel werd teruggevonden. Deze account staat op uw naam, 'G.I.'. Uw verdere gegevens komen overeen met uw verklaringen bij het CGVS; u bent uit Mukono afkomstig (zie notities CGVS, p 6) en u bent bevriend met uw moeder; O.M. (zie notities CGVS, p 5). Via uw FB account is ook P.K., uw vriend met wie u een homoseksuele relatie zou hebben, terug te vinden (onder zijn naam K.P.). Ook uw moeder, O.M., is via FB bevriend met P.K.. Het FB profiel van P.K. komt eveneens overeen met de verklaringen die u gaf op het CGVS. Zo verklaarde u dat hij computer en accountancy studeerde (zie notities CGVS, p 9) wat overeenkomt met de info op zijn FB, 'studies business & computer studies (zie info blauwe map). Hierdoor kan met grote zekerheid worden afgeleid dat het wel degelijk om uw en P.K.'s FB gaat.

Uit de 'posts' van P.K. blijkt dat hij een actief Facebook gebruiker is en dat dit niet is gewijzigd na 10 november 2019, de dag waarop u verklaart dat hij is aangehouden. Indien P.K. werkelijk werd gearresteerd door de politie nadat hij in de Ram bar was en indien hij werkelijk werd vastgehouden, kunnen we ervan uitgaan dat hij niets meer zou posten op FB. Het feit dat P.K. ongestoord verder berichten kan plaatsen op zijn FB vormt een eerste negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van zijn arrestatie.

Verder is het opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat u **niet weet waar P.K. is** (zie notities CGVS, p 10). Aangezien hij verschillende posts op FB heeft geplaatst, is het niet aannemelijk dat u via deze weg geen contact heeft gelegd met hem. Niet alleen heeft u niet geprobeerd om hem via FB te contacteren. U heeft zelfs geen enkele poging ondernomen om uw vriendje te zoeken (zie notities CGVS, p 10). Het is wel zeer verwonderlijk dat u, die verklaart toekomstplannen te hebben met P.K. (zie notities CGVS, p 15), op geen enkele manier tracht uit te zoeken hoe de situatie van uw partner is. In verschillende artikels staan immers de namen van advocaten die gearresteerden van de Ram bar vertegenwoordigen. Ook in het artikel dat u zelf voorlegt; 'Uganda: stop police harassment of LGBT people' van Human Rights Watch, wordt vermelding gemaakt dat de gearresteerde personen vertegenwoordigd worden door advocaten van 'Human Rights Awareness and Promotion Forum'. Het feit dat u ook niet via deze weg heeft geprobeerd om informatie over uw partner te verkrijgen, werpt een verdere negatieve schaduw op de geloofwaardigheid van uw relatie met P.K..

Tevens kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS. Zo verklaarde u bij de DVZ dat **u en P.K. samenwoonden in zijn appartement in Ngandu Mukono** (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 26/02/2020). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat **jullie hooguit enkele dagen samen bleven, maar dat jullie nooit hebben samengewoond** (zie notities CGVS, p 29).

Bij de DVZ verklaarde u bovendien dat u ernstige problemen had met de gemeenschap waar jullie woonden. U verklaarde er dat de gemeenschap jullie had betrappt toen jullie kusten en dat deze hierop op een zeer gewelddadige manier op reageerde en dat jullie beiden konden ontsnappen (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 26/02/2020). Wanneer u bij het CGVS wordt gevraagd of u problemen had met de gemeenschap omwille van uw seksuele oriëntatie, zegt u van niet (zie notities CGVS, p 29). **Het is wel zeer opmerkelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid omtrent uw relatie met P.K., dat u op geen enkel moment melding maakt van de gewelddadige manier waarop de gemeenschap zou gereageerd hebben op uw geaardheid of zelfs dat jullie werden betrappt toen jullie zouden hebben gekust. Uw tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relatie met P.K..**

Ook is het zeer verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent over de ontdekking van P.K. zijn geaardheid. U zegt dat u het zich niet kan herinneren dat P.K. u hierover heeft verteld (zie notities CGVS, p 30). Het is niet aannemelijk dat u zich dit niet zou herinneren, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn in Uganda en sinds 2018 (zie notities CGVS, p 31) of zoals u bij de DVZ verklaarde, gedurende drie jaar - 2017 - (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 26/02/2020) een relatie zou hebben met P.K.. U geeft aan dat u P.K. in een LGBT vriendelijke bar heeft ontmoet en dat u daardoor dacht dat hij homoseksueel is. Dit is echter geenszins een doorleefd antwoord en voldoet niet voor iemand die al enkele jaren een relatie zou hebben waarbij jullie veel tijd samen doorbrengen. **Het feit dat u helemaal geen weet heeft van hoe P.K. zijn geaardheid heeft ontdekt in een homofob land zoals Uganda is wederom een negatieve indicatie van uw relatie met P.K..**

Bovenstaande vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie met P.K..

Niet alleen legt u leugenachtige verklaringen af over uw homoseksuele relatie met P.K., de directe aanleiding waarom u uw land heeft verlaten. Bovendien kunnen uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie ook niet overtuigen.

U verklaart dat u niet praktiserend christen bent (zie notities CGVS, p 5). U geeft aan dat u niet naar de kerk gaat omdat ze tegen homoseksuelen is. Binnen deze context is het wel zeer vreemd dat u op uw FB account op 8 december 2019, enkele dagen na uw aankomst in België, een stukje van een religieuze viering post ivm het huwelijk Deze post blijkt bovendien reclame te zijn voor de CD rom 'Marrieds conference 2019 van Apostle grace lubega'. **Indien u werkelijk uw religie niet zou praktiseren, is het niet aannemelijk dat u in België een dergelijke post op uw FB plaatst. Dergelijke actie ondermijnt de geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid verder.**

Uw verklaring dat u in augustus 2018 zou hebben deelgenomen aan de Pride in Kampala (zie notities CGVS, p 26) is bovendien op leugens gebaseerd.

*Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat activisten de Pride in Kampala en Jinja annuleerden nadat de minister van 'ethiek en integriteit' de organisatoren bedreigde met geweld en arrestaties. **Aangezien de Pride in 2018 niet heeft plaatsgevonden, kan u geenszins hebben deelgenomen waardoor de geloofwaardigheid omtrent uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie verder te niet worden gedaan.***

*Verder is het niet aannemelijk dat u vertelt dat, toen u 15 of 16 jaar was, u nog niet had gemerkt dat homoseksualiteit in Uganda gevaarlijk kon zijn (zie notities CGVS, p 22). Het is niet aannemelijk dat u – via de geschreven media - wel had gehoord van Chris Mubiru (een Ugandese football manger) homoseksueel zou zijn (zie blauwe map), maar dat u niet heeft opgepikt dat de tabloid 'Red Pepper' op 8 augustus 2006 een lijst heeft gepubliceerd van 45 voornamen, hun werkplek en andere info om hen te identificeren (zie blauwe map). Uw verklaringen dat ook het parlement er toen niet over sprak (zie notities CGVS, p 22) zijn wederom niet geloofwaardig. Uit informatie blijkt immers dat homoseksualiteit actueel was binnen de Ugandese samenleving. Zo was er o.a. president Museveni die op 29 september 2005 een grondwetswijziging ondertekende die het homohuwelijk verbiedt. **Indien u in die periode bewust werd van uw homoseksualiteit en daar u aangeeft dat u in contact kwam met de geschreven pers, is het niet aannemelijk dat u tijdens die periode zich niet meer bewust werd van de vijandigheid die tegen homo's heerst in de Ugandese maatschappij.** Het is geenszins aannemelijk dat u toen niet wist dat homoseksualiteit in Uganda gevaarlijk was (zie notities CGVS, p 22). **Uw complete onwetendheid over de gevaarlijke situatie waarin homoseksuelen in Uganda zich bevonden tijdens uw ontluikende seksuele oriëntatie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit.***

*Verder is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u via Kenia het vliegtuig heeft genomen omdat u vreesde dat u via de controle op de luchthaven in Entebbe zou kunnen gevonden worden (zie notities CGVS, p 15). In uw paspoort staat echter een Ugandese exit stempel vanuit Busia. **Indien u werkelijk zou vrezen dat u zou gezocht worden door de Ugandese autoriteiten, is het niet aannemelijk dat u zou denken dat u via Entebbe zou gesnapt kunnen worden maar niet via Busia. U kan uw vrees t.a.v. de Ugandese autoriteiten bijgevolg geenszins staande houden.***

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relatie, geenszins aannemelijk zijn, en niet geloofwaardig bevonden worden. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met P.K. – en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Uganda, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

*De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort voor. Het door u neergelegde originele Ugandese paspoort, wordt als dusdanig niet in twijfel getrokken, maar bezit verder geen relevantie in het kader van uw seksuele oriëntatie. **Uit het paspoort blijkt echter wel dat u naar verschillende landen heeft gereisd.** U verklaart hierover zelf dat u niet heeft gereisd, maar dat deze stempels werden geplaatst zodat u makkelijker een visum zou bekommen (zie notities CGVS, p 17). Deze bonte beweringen kunnen niet overtuigen. **Het feit dat u verschillende exit stempels in uw paspoort heeft tussen 2017 tot 2019 bevestigen eerder dat uw leugenachtige verklaringen over uw nood aan internationale bescherming.** Indien u immers werkelijk zou vrezen om uw leven omwille van uw geaardheid, is het niet aannemelijk dat u steeds terug naar Uganda keerde. Wederom wordt uw geloofwaardigheid verder aangetast.*

De door u neergelegde artikels (cfr. supra) betreffen de situatie van homoseksuelen in Uganda. Ze vormen geen bewijs van de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relatie. Uit de artikels blijkt bovendien niet dat uw vermeende partner, P.K., werd gearresteerd in de Ram bar.

U legt tevens een attest voor van Rainbow house, opgemaakt op 10 juni 2020 door Oliviero Aseglio. Uit dit attest blijkt geenszins dat u homoseksueel bent, alleen dat u de activiteiten van Rainbows United zou hebben gevolgd. Echter, om in het bezit te zijn van dergelijk document, wordt geen homoseksuele geaardheid vereist.

Daar het door u geopperde verzoek om internationale bescherming over het geheel genomen als ongeloofwaardig beschouwd wordt, kunnen deze, door u neergelegde, documenten dan ook niet beschouwd worden als een aanwijzing van uw seksuele geaardheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 tot 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; Schending van artikel 3 en 13 EVRM; Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen; Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel".

Na een theoretische toelichting van voormelde bepalingen ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

"De bestreden beslissing geeft aan dat volgende elementen niet betwist worden:

- *De identiteit en afkomst van verzoeker*
- *Het bestaan van P.K.*
- *De identiteit en afkomst van P.K.*
- *De identiteit van de moeder van verzoeker*
- *Het feit dat zowel verzoeker als de moeder van verzoeker, O.M., bevriend zijn met P.K., op Facebook (verder FB)*
- *De studies en het profiel van P.K.*

Deze elementen werden vastgesteld door verwerende partij op basis van het FB-profiel. In het algemeen weet men dat de CGVS een groot belang hecht aan de informatie die weerspiegeld wordt op FB aangezien dit duidelijke aanwijzingen geeft van de identiteit van personen, diens gedrag en relaties. Bijgevolg dient men voldoende gewicht en belang te hechten aan het feit dat het FB-profiel van verzoeker VOLLEDIG overeenstemt met zijn verklaringen.

Dit versterkt considerabel de geloofwaardigheid van het dossier en van verzoeker.

1.1.2. De betwiste elementen

a) Arrestatie van P.K.

Verwerende partij geeft vooreerst aan dat het niet geloofwaardig is dat P. K. aangehouden wordt, gezien zijn activiteit op zijn Facebook-profiel verder gezet werd, ook na de datum van de aangehaalde arrestatie.

Men dient hierover op te merken dat verzoeker geen kennis heeft van hoelang P. effectief werd aangehouden en in welke omstandigheden (hoewel hij vermoedt dat hij levenslang kreeg).

Men weet bijgevolg niet of hij enkele dagen in het commissariaat doorbracht of voor een langere periode in de cel zat. Bij gebrek aan deze informatie is het ook onmogelijk om de activiteit van P. op FB te beoordelen.

Echter, indien deze verderging na de datum van de arrestatie dient te worden besloten dat de aanhouding van korte duur was, wat niet wegneemt dat de autoriteiten nog steeds zeer agressief optreden tegen homoseksualiteit.

Daarnaast merkt men op dat verzoeker aangeeft dat P. in de Ram bar werd aangehouden en een beschrijving van de plaats geeft. Het feit dat verzoeker kennis heeft van deze plaats, die specifiek werd opgericht voor homoseksuelen, duidt op een bewijs van het frequenteren van deze plaats en is een bijkomende aanwijzing van zijn seksuele geaardheid.

Tenslotte dient te worden benadrukt dat het feit dat P.s naam niet in de neergelegde artikels vermeld wordt geen vast bewijs vormt dat deze laatste niet gearresteerd werd. Inderdaad, niets geeft aan dat de artikels exhaustief zijn op niveau van identiteit van de gearresteerden.

Het argument van verwerende partij houdt geen stand.

b) Contact met P.K.

Verwerende partij begrijpt niet waarom er geen contact werd opgenomen met P. na de aankomst van verzoeker in België, hoewel de twee mannen vrienden zijn op FB.

Verzoeker verklaart weinig gebruik te maken van FB om contact te nemen met personen. Hij gebruikt liever Whatsapp. Hij verklaart op die manier P. te hebben gecontacteerd maar diens nummer antwoordde niet meer.

Daarnaast merkt men op dat het artikel neergelegd door verzoeker inderdaad verklaart dat: "They are represented by lawyers with the Human Rights Awareness and Promotion Forum, a Ugandan nongovernmental organization. »

Het is echter niet duidelijk hoe verzoeker met deze informatie in contact kon komen met P.. De informatie is immers zeer algemeen van aard en garandeert niet dat verzoeker rechtstreekse informatie zou kunnen gekregen hebben in verband met het specifiek geval van P..

Verwerende partij verklaart trouwens zelf: [...]

Waar verwerende partij naar andere artikels verwijst, blijft men in het ongewisse over welke artikels zij het heeft aangezien de motivatie van de bestreden beslissing geen specifieke verwijzing hieromtrent bevat.

Men dient eveneens te benadrukken dat verzoekers vrees tot vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid als logisch gevolg heeft dat hij tracht te vermijden zichzelf in gevaar te brengen: zo vermijdt hij contact op te nemen met verscheiden organismen, advocaten of particulieren die hem in link zouden kunnen brengen met homoseksuelen of in het bijzonder P., reden waarom hij net gevlucht was uit het land.

Hieromtrent mist het argument van verwerende partij aan ernst.

c) Verklaringen op het DVZ

Verwerende partij haalt tegenstrijdigheden aan tussen het verhoor op het DVZ en die op de CGVS, die de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen zou ondermijnen.

Verzoeker geeft aan dat er een misverstand heeft plaatsgevonden omtrent het samenwonen van het koppel: hij en P. hadden beiden hun eigen appartement in Uganda. P. verbleef een paar dagen bij hem maar er was geen sprake van samenwoning (dit werd trouwens aangegeven tijdens het CGVS-verhoor).

Men begrijpt dat het begrip samenwonen zeer breed geïnterpreteerd kan worden en zowel het tijdelijk logeren als langdurig samenwonen kan betekenen. Men heeft geen garantie dat de vertaler bij het DVZ de subtiliteit begrepen had.

d) De ontdekking van P.s geaardheid

Verwerende partij acht ongeloofwaardig dat verzoeker niet meer informatie zou hebben over hoe P. zijn seksualiteit zou hebben ontdekt.

Men merkt op dat de seksuele geaardheid in Uganda een bijzonder delicaat onderwerp was, waardoor soms werd vermeden om erover te praten.

Verzoeker is van mening dat de ontdekking van de seksuele geaardheid een privé-onderwerp is en hij hierover geen vragen stelde aan P.. Ieders ontdekking is zijn eigen zaak.

Verwerende partij kan hierover niet oordelen zonder uitsluitend subjectief op te treden en dient ieders mening en gedrag ten aanzien van de seksualiteit te respecteren.

Men voegt hieraan toe dat de ontdekking van een seksuele geaardheid moeilijk op één bepaalde datum et met één bepaald evenement kan worden gesitueerd. Wanneer een persoon ontdekt dat hij tot een bepaald geslacht is aangetrokken is dit in de meeste gevallen een geleidelijke mentale evolutie. Deze ontdekking kan stapsgewijs gebeuren en verschillende gebeurtenissen en een lange psychologische ontwikkeling inhouden.

e) De religieuze overtuiging van verzoeker

Verwerende partij stelt zich vragen bij de posts van verzoeker op FB betreffende zijn religieuze overtuiging. Hij zou nochtans verklaard hebben de Kerk niet te frequenteren doordat deze zich verzet tegen homoseksuelen.

Verzoeker ontkent niet dat hij af en toe posts zet op FB in verband met zijn religieuze overtuiging als christen. Hoewel hij overtuigd is, acht hij zichzelf echter niet meer actief dan iemand anders en beschouwd zichzelf niet als een fervent kerkganger, wat overeenstemt met zijn verklaringen gemaakt aan verwerende partij.

Ook verklaringen, handelingen en overtuigingen binnen de religieuze sfeer zijn uiterst subjectief en zijn ieders privé-zaak.

Hoe elke persoon zijn religieuze overtuiging beleeft, of dit nu constitutief is van innerlijke tegenstrijdigheden of niet, is diens eigen zaak, zonder het recht te geven aan iemand anders hierover een oordeel te vellen.

Tenslotte merkt men op dat er een verschil is tussen het naar de Kerk gaan en actief geloven. Verzoeker frequenteerde de Kerk niet maar voelde zich vrij over het geloof te posten en maakte hem niet minder gelovig, wat niet onverenigbaar is.

Dit vormt ook geen tegenstrijdigheid met zijn verklaringen, aangezien de vraag specifiek was of hij naar de Kerk ging.

[citering verklaringen verzoeker]

f) De Pride

Verwerende partij uit haar verwondering over de aangehaalde deelneming aan de Pride die niet plaatsvond.

Verzoeker ontkent niet dat de Pride niet plaatsvond. Hij benadrukt immers dat hij wel ter plaatse was en bij de verschillende activisten aanwezig was. Ondanks het feit dat de Pride in se niet plaatsvond, was er wel een samenkomst van verschillende personen, waarbij verzoeker aanwezig was.

Hij heeft echter nooit letterlijk verklaard te hebben deelgenomen aan de Pride.

g) Onwetendheid over de homofobie in Uganda rond 15-16-jarige leeftijd

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Hij verduidelijkt dat hij op zijn 13-14 niet bewust was van het gevaar maar later wel.

Er dient te worden benadrukt dat hij goed op de hoogte is van de actuele situatie omtrent de vervolging van homoseksuelen in het land:

[citering verklaringen verzoeker]

In de verder verklaringen verduidelijkt verzoeker hoe hij door de algemeen geldende situatie tegen de homoseksuelen in Uganda reeds eerder dacht te vertrekken, samen met P.. Hij was immers slachtoffer van voorgaande incidenten van vervolging (p. 29 GV).

Dit verklaart ongetwijfeld de snelleheid van zijn vertrek na het incident, die de emmer deed overlopen en verzoeker uiteindelijk tot onmiddellijke actie bracht.

h) De vlucht van verzoeker

Verwerende partij acht dat indien verzoeker werkelijk zou vrezen dat de Ugandese autoriteiten hem zouden arresteren, het niet aannemelijk is dat hij via Entebbe zou vluchten en niet via Busia. Verzoeker verklaart reeds in Busia te zijn geweest en wist dat de veiligheid hier niet zodanig strikt was als in Entebbe.

Verzoeker legde duidelijk uit hoe hij vluchtte uit Uganda:

[citering verklaringen verzoeker]

Het argument van verwerende partij houdt geen stand en is niet van aard de geloofwaardigheid van verzoeker te impacteren.

i) De stempels in het paspoort van verzoeker

Verwerende partij stelt zich vragen bij de stempels in het paspoort van verzoeker die aangeven dat hij in verschillende landen heeft gereisd. Verzoeker geeft echter aan dat deze stempels frauduleus in het paspoort werden gebracht om gemakkelijker een visum te bekomen.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Hij werd geïnformeerd over het feit dat het moeilijk reizen was zonder enige stempel in zijn paspoort, waardoor er frauduleus stempels werden gezet.

Verzoeker verduidelijkte tijdens het interview:

[citering verklaringen verzoeker]

Het argument van verwerende partij is bijgevolg niet gegrond.

1.1.3. Betreffende de neergelegde documenten

De neergelegde documenten van verzoeker bevestigen niet alleen zijn persoonlijke gegevens en het aangehaalde profiel maar ook het bestaan en de identiteit van de personen rondom hem. Bovendien duiden zij op een actieve beleving van zijn homoseksualiteit in België.

De documenten zijn van aard om de geloofwaardigheid van het dossier te versterken.

Men wijst verwerende partij erop dat de bewijslast inzake homoseksualiteitsdossiers niet buitensporig mag zijn, rekening houdend met de persoonlijke en subjectieve aard van de seksualiteit, die overigens exclusief deel uitmaakt van een abstract iets, dat onmogelijk objectief te documenteren valt.

1.1.4. Besluit

Men stelt vast dat verwerende partij niet verder komt dan deze factuele elementen als basis van een weigering tot het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming.

Deze motivatie is ruim onvoldoende om een weigering te ondersteunen.

De analyse van verwerende partij van het dossier blijft oppervlakkig en beperkt zich tot details zonder de gehele context in rekening te nemen.

Opmerkelijk is eveneens dat hoewel verzoeker meermaals de slechte algemene situatie voor homoseksuelen in Uganda vermeldt, verwerende partij geen enkel onderzoek heeft ondernomen naar deze situatie. De bestreden beslissing en het bijhorend administratief dossier bevatten geen enkel rapport, COI Focus of artikel uit de media betreffende de aangehaalde vervolging, hoewel dit van bij aanvang van de asielpcedure als asielmotief werd aangegeven.

Verwerende partij heeft niet gevraagd aan verzoeker of homoseksualiteit bestraft wordt in Uganda, hoe de autoriteiten ermee omgingen en of er al incidenten waren.

Het administratief dossier bevat alleen documenten waarnaar geenszins wordt verwezen in de bestreden beslissing waardoor men niet begrijpt waarom deze werden toegevoegd. Verwerende partij kan er niet vanuit gaan dat verzoeker haar bedoeling hiermee simpelweg raadt.

Verwerende partij faalt niet alleen om haar onderzoeksplicht te vervullen maar schendt ook haar motiveringsplicht.

De bestreden beslissing en het administratief dossier geven de verzoeker niet de mogelijkheid om de reden van de weigering volledig te begrijpen.

1.1.5. Het voordeel van twijfel

[theoretische toelichting aangaande het principe van het voordeel van de twijfel]

1.2. De vervolgingsgrad

Op grond van Art. 1, A, §2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, Genève, 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag) en Art.48/3, §2 Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), kan men vaststellen dat verzoeker vervolgd wordt op basis van zijn toebehoren tot een sociale groep (homoseksuelen).

Immers, [...]

Men dient hieromtrent de UN High Commissioner for Refugees, Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 23/10/2012, zie refworld.org/docid/50348afc2.html (UNHCR, Richtlijnen nr. 9) te vermelden, maar ook het arrest A., B. en C tegen Nederland van het Hof van Justitie die de basisvereisten bepaalt voor het onderzoek van dossier in verband met seksuele oriëntatie:

- De beoordeling mag niet enkel gebaseerd zijn op stereotiepe opvattingen. Anders zouden de asielinstanties geen rekening houden met de persoonlijke situatie en de individuele omstandigheden van de asielzoeker;

- Gedetailleerde vragen over de praktische invulling van de seksuele geaardheid zijn niet toegestaan aangezien deze in strijd zijn met het recht op eerbiediging van het privéleven;

- De asielinstanties mogen bewijsmateriaal zoals video's waarin seksuele handelingen worden verricht niet aanvaarden. Ze mogen de verzoekers ook geen 'testen' laten ondergaan. Dit doet afbreuk aan de menselijke waardigheid en geeft andere asielzoekers de indruk dat de asielinstanties zulke bewijzen verwachten;

(HvJ, nr. C-148/13, C-149/13 en C-150/13, A., B. en C. t. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, 02/12/2014; Voor een uitgebreidere analyse zie jaarverslag Myria 2015, [...])

Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van zijn seksuele geaardheid.

Hij vreest het optreden van de Ugandese autoriteiten die notoir homofoob zijn.

Verwerende partij trekt niet in twijfel dat Uganda bijzonder homofoob is, waaruit kan besloten worden dat de eigen autoriteiten geen bescherming kunnen bieden voor verzoeker. Verzoeker heeft aannemelijk gemaakt doorheen zijn verklaringen en documenten dat hij verscheidene relaties met mannen heeft

onderhouden (E., I. L., P., ...) en vandaag zijn homoseksualiteit vrij beleefd, dankzij zijn vertrek uit Uganda.

De verklaringen over bepaalde evenementen die verzoeker beleefde in het kader van zijn homoseksualiteit zijn gedetailleerd en geloofwaardig (bv. senior bal, p. 20 GV, relaties, p. 22).

Hij heeft doorheen het verhoor met duidelijkheid en een doorleefd karakter aangegeven hoe hij zijn seksualiteit ontdekte, hoe hij verschillende relaties aanging doorheen zijn schoolperiode, hoe zijn familie zijn seksualiteit bij aanvang niet accepteerde, hoe hij veranderde van school en zo zijn vriendje miste, hoe hij zijn geheim vertelde aan een meisje, hoe hij zich voelde bij zijn ontdekking, hoe hij zijn vriendjes leerde kennen en hoe sommige relaties stukliepen.

Verzoeker is ook gedetailleerd over P. en over de activiteiten die hij met hem deed (p. 31 GV). Hij beschreef hoe hij zijn seksualiteit beleefde in Uganda, ondanks het homofob klimaat. Zo geeft verzoeker aan dat er reeds in de voorbije jaren onrustwekkende incidenten plaatsvonden met particulieren die openlijk uitkwamen voor homoseksuelen (B.W., N.J., F.M.).

Verzoeker geeft ook aan zijn homoseksualiteit in België te beleven: hij begeeft zich in gay bars (la Baroque) en ondernam verschillende relaties, hoewel hij huidig alleenstaand is (p. 31 GV).

2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE: DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING KRACHTENS ARTIKEL 48/4 VAN DE VREEMDELINGENWET

[...]

Overwegende dat de inhoud van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de inhoud van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden weergeeft;

Dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens zegt dat: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."

Dat moet aangetoond worden dat het risico op levensberoving reëel is en dat de autoriteiten van de Staat van verzoeker niet in staat is de middelen aan te wenden die tot gevolg hebben dat het risico op beroving van de vrijheid of tot het ondergaan van behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM beperkt wordt, en dat hem een adequate bescherming wordt geboden;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens verschillende methoden heeft uiteengezet om het bewijs te leveren van het reëel risico op vrijheidsberoving of het ondergaan van onmenselijke behandelingen;

Dat ten eerste de verzoeker moet kunnen aantonen met persoonlijke bewijzen dat hun fysieke integriteit ernstig in gevaar komt in geval van terugkeer;

Dat ten tweede het tevens aanvaard is dat de verzoeker moet bewijzen dat zij deel uitmaken van een kwetsbare groep die systematisch het voorwerp uitmaakt van praktijken in strijd met de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in haar arrest van 28 juni 2011 (arrest Sufiand Elmit tegen de Verenigde Staten, 28 juni 2011) de vraag heeft moeten beslechten omtrent het bestaan van een reëel risico tot het ondergaan van ernstige schade en de bewijselementen van dit risico; Dat in dit arrest het Hof heeft geoordeeld dat een Somalisch staatsburger aan wie men de subsidiaire bescherming weigert toe te kennen zijn risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ziet verhogen;

Dat om dit te doen, het Hof eerst de vraag omtrent het verband tussen artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 15 van richtlijn 2004/83/EG van de raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, heeft moeten beslechten;

Dat artikel 15 van deze richtlijn de voorwaarden uiteenzet die moeten voldaan worden om beschouwd te worden als een persoon die kan genieten van de subsidiaire bescherming; [...]

Dat om dit te doen, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens verwezen heeft naar een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Arrest van het EMEU van 17 februari 2009, Elgafaji tegen Staatssecretaris van Justitie, C-465/07) om vast te stellen dat:

"Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat artikel 15 (c) geschonden is wanneer er zwaarwegende gronden werden aangetoond die konden doen geloven dat een burger die teruggestuurd wordt naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid op het grondgebied van dit land of deze regio aldaar een reëel risico op de bedoelde ernstige bedreiging zou lopen. Teneinde dergelijk risico aan te tonen is het niet noodzakelijk dat het bewijs wordt bijgebracht dat hij wordt geïsoleerd specifiek om redenen eigen aan zijn persoonlijke situatie (Elgafaji, voormeld, §35).

Niettemin heeft het ECHG geoordeeld dat een dergelijke situatie "uitzonderlijk" is en hoe meer de verzoekster het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming (Elgafaji, voormeld, §39)" (vrije vertaling, Arrest SufiandElmit tegen de Verenigde Staten, 28 juni 2011, §225). Dat in §226 van voornoemd arrest het Europees Hof voor de Rechten van de Mens overweegt dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een bescherming biedt die vergelijkbaar is aan deze van artikel 15 van de voormelde richtlijn;

Dat verzoekende partij in casu gezien de situatie in Uganda, in het bijzonder voor homoseksuelen, en alle elementen behandeld in vorige hoofdstukken een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing loopt;

Dat bijgevolg de criteria ontwikkeld door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens vervuld zijn;

Dat het bijgevolg gepast voorkomt om de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoeker.

3. IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE: Vernietiging van de bestreden beslissing

[...].

2.2. Ter zitting legt verzoeker screenshots neer van contacten en gesprekken op de datingapp Tinder die volgens verzoeker de actieve beleving van zijn homoseksualiteit in België aantonen.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het ECHR bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Waar verzoeker een schending van artikel 13 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad er op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er *in casu* enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

7. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

8. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij homoseksueel geaard is, dat hij Oeganda is ontvlucht omdat hij er problemen vreesde ten gevolge van zijn relatie met P.K. en dat hij in geval van terugkeer naar Oeganda er omwille van zijn seksuele oriëntatie zal vervolgd worden.

De Raad benadrukt dat een beweerde homoseksualiteit slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Aldus kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35).

Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

9. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan zijn voorgehouden homoseksuele relatie met P.K. en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

De elementen van de motivering zijn de volgende:

- uit het Facebookprofiel van P.K. blijkt dat P.K. na zijn vermeende arrestatie door de politie op 10 november 2019 en daaropvolgende vasthouding nog actief was op Facebook;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker niet weet waar P.K. is en geen enkele poging heeft ondernomen om hem te zoeken;
- verzoekers tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS aangaande het feit of verzoeker en P.K. al dan niet samenwoonden en hun problemen met de gemeenschap waar zij woonden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze relatie;
- het feit dat verzoeker helemaal geen weet heeft van hoe P.K., met wie hij sinds 2017 of 2018 een relatie zou hebben, zijn geaardheid heeft ontdekt in een homofob land zoals Oeganda is een negatieve indicatie van deze relatie;
- verzoeker houdt voor zijn religie niet te praktiseren en niet naar de kerk te gaan omdat deze tegen homoseksuelen is, maar plaatst na zijn aankomst in België een stukje van een religieuze viering op zijn Facebook, wat de geloofwaardigheid van zijn seksuele geaardheid verder ondermijnt;
- verzoeker verklaart te hebben deelgenomen aan de Pride in Kampala in 2018, terwijl uit algemene landeninformatie blijkt dat deze niet heeft plaatsgevonden;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker tijdens zijn ontluikende seksuele oriëntatie - in de periode dat hij 15 of 16 jaar was – zich niet bewust was van de vijandigheid die tegen homo's heerst in Oeganda;
- indien verzoeker werkelijk zou vrezen dat hij wordt gezocht door de Oegandese autoriteiten, is niet aannemelijk dat hij zou denken dat hij via Entebbe gesnapt zou kunnen worden, maar niet via Busia (in verzoekers paspoort staat een Oegandese exit stempel uit Busia);
- de verschillende exit- en entrystempels tussen 2017 en 2019 bevestigen dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming, nu niet aannemelijk is dat verzoeker steeds terugkeerde naar Oeganda indien hij werkelijk om zijn leven zou vrezen omwille van zijn geaardheid.

10.1. Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn relatie, het uiten van blote beweringen inzake deelname aan de 'Pride' en uiten van zijn religieuze overtuiging, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10.2. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij geen kennis heeft van hoe lang P.K. effectief werd aangehouden en in welke omstandigheden. Verzoeker biedt hiermee evenwel geen verklaring voor de vaststelling dat niet aannemelijk is dat hij geen weet heeft van de situatie van zijn partner en geen enkele poging heeft ondernomen om op de hoogte te komen van diens situatie. Verzoekers nalaten te informeren naar het wedervaren van zijn partner haalt het bestaan en de geloofwaardigheid van zijn relatie met P.K. onderuit.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hij nauwelijks Facebook gebruikt en P.K. via WhatsApp heeft trachten te contacteren, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS nog verklaarde dat hij geen contact heeft trachten te maken met P.K. (*“U vertelde dat hij gearresteerd is. heeft u sindsdien nog contact?”, “Nee.”, “Weet u waar hij is?”, “Nee”, “Heeft u geprobeerd om hem te zoeken?”, “Hier?”, “In Uganda.”, “De dag dat hij was gearresteerd... de volgende dag ging ik mij verbergen. Ik heb hem niet gezocht.”, “En hier?”, “Nee.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Verzoekers *post factum* bewering, die hij overigens met geen enkel element staft, heeft bijgevolg geen grondslag in het administratief dossier en lijkt te zijn tot stand gekomen na kennisname van de bestreden beslissing. Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan aldus geen verschoning bieden aan de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de situatie van zijn vermeende partner P.K.. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat, indien verzoeker zich werkelijk zou willen informeren over de situatie van zijn vriend P.K., redelijk te verwachten is dat hij deze via alle mogelijke kanalen – en dus ook via Facebook – zou trachten te bereiken. Dit klemt te meer nu verzoeker wel degelijk over een Facebookprofiel beschikt (Facebookaccount verzoeker, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook is niet onredelijk te verwachten dat verzoeker zou trachten om informatie over P.K. te verkrijgen via (de advocaten van) Human Rights Awareness and Promotion Forum. Dat de dossierbehandelaar tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangeeft dat hij niet weet of dat mogelijk is, neemt niet weg dat verzoeker zelfs geen poging heeft ondernomen om contact op te nemen met deze organisatie.

Bovendien houdt verzoeker voor dat zijn homoseksuele relatie met P.K. en diens arrestatie de directe aanleiding uitmaakten voor zijn vlucht uit Oeganda, zodat verzoekers onwetendheid en desinteresse met betrekking tot de situatie van zijn partner ook de geloofwaardigheid van zijn eigen vluchtmotieven ondermijnt. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

10.3. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hij een beschrijving heeft gegeven van de Ram bar waar P.K. werd gearresteerd en dat hieruit blijkt dat hij deze homoseksuele bar frequenteerde, dient opgemerkt dat uit het loutere feit dat verzoeker een bar in Oeganda voor zowel homo- als heteroseksuelen heeft bezocht niet kan worden afgeleid dat verzoeker homoseksueel geaard is, noch dat hij zijn voorgehouden relatie met P.K. waarachtig is (*“In Ram bar, zijn het alleen homoseksuelen?”, “Nee, niet iedereen. Er is altijd een band. De band is niet voor homo's, het hoort bij de bar. Maar mensen die niet homo zijn, ze gaan niet segregeren, ze zeggen, dit zijn ook vrienden. In andere bars, daar is het wel zo. Ze gaan niet associëren.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28).

10.4. Verzoeker tracht de verschillen in zijn verklaringen voor de DVZ en het CGVS aangaande zijn relatie met P.K. (het feit of ze al dan niet samenwoonden en al dan niet problemen kenden met de gemeenschap) te verklaren door te stellen dat het om een misverstand ging, dat verzoeker slechts een paar dagen bij P.K. woonde en dat er geen garantie is dat de tolk bij de DVZ de subtiliteit begrepen had.

Daar waar verzoeker stelt dat zijn strijdige verklaringen te wijten zijn aan een misverstand en een verkeerde vertaling door de tolk bij de DVZ, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. De verklaringen van verzoeker en de vragenlijst werden aan verzoeker voorgelezen in het Engels en door hem ondertekend, waarbij hij tevens een kopie van de vragenlijst ontving. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf. Bovendien gaf verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS aan dat het interview bij de DVZ goed verlopen was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Verzoekers opmerking komt dus voor als een niet-geconcretiseerde *post factum* bewering. De in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties blijven aldus overeind en dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende relatie met P.K..

10.5. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de ontdekking van iemands geaardheid een delicaat en privaat onderwerp is. Dit kan echter niet verschonen dat verzoeker er niet van op de hoogte is hoe zijn eigen partner in een homofobe samenleving als de Oegandese zijn geaardheid ontdekt en beleefd heeft. In zoverre dit onderwerp delicaat is, kan toch redelijkerwijs worden verwacht dat een homoseksueel koppel in Oeganda deze ervaringen bespreekt.

10.6. Verzoeker ontkent niet dat hij af en toe berichten post op Facebook in verband met zijn religieuze overtuiging als christen en stelt dat er een verschil is tussen naar de Kerk gaan en actief geloven. Hoewel de beleving van iemands geloof inderdaad privé is, is het wel degelijk incoherent dat verzoeker stelt de kerk niet te bezoeken omdat deze tegen homoseksualiteit is, doch wel een video post van een viering van deze kerk. Verzoekers verklaringen en daden wringen en wijzen erop dat hij niet oprecht is.

10.7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niet ontkent dat de Pride in 2018 in Oeganda niet plaatsvond, dat er wel een samenkomst van activisten en personen plaatsvond en dat hij nooit letterlijk heeft verklaard aan de Pride te hebben deelgenomen. Nochtans blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij stelt dat hij in 2018 heeft deelgenomen aan de Pride, dat de politie was tussengekomen en dat hij sindsdien last heeft van bloedneuzen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29). Verzoeker had het doorheen zijn verklaringen geenszins over een alternatieve bijeenkomst van activisten. Verzoeker tracht de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen vinden geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen.

10.8. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat hij ten tijde van zijn bewustwording niet op de hoogte was van de gevaren voor homoseksuelen in de Oegandese samenleving, waarmee hij geenszins de omstandige motivering in de bestreden beslissing weerlegt.

10.9. Verzoeker geeft in het verzoekschrift nog steeds geen aannemelijke uitleg waarom hij wel via Busia en niet via Entebbe het land kon verlaten. Het feit dat hij Oeganda met zijn eigen paspoort heeft verlaten, relateert dan ook zijn voorgehouden vrees voor de Oegandese autoriteiten. Bovendien blijkt uit verzoekers visumdossier dat hij zijn visumaanvraag reeds indiende op 27 september 2019, anderhalve maand voordat de voorgehouden vervolgingsfeiten zich voordeden. Dat verzoeker zijn reis uit Oeganda reeds aan het voorbereiden was nog voor de beweerde arrestatie van P.K. had plaatsgevonden, maakt niet onredelijk aan te nemen dat de door verzoeker voorgehouden vluchtmotieven onwaarachtig zijn.

Verzoeker overtuigt bovendien niet waar hij stelt dat de stempels in zijn paspoort frauduleus werden gezet, omdat het moeilijk reizen zou zijn zonder enige stempel in zijn paspoort. De vaststelling dat verzoekers paspoort exit- en entrestempels bevat die dateren van de periode 2017-2019 en verzoeker dus als beweerd homoseksueel persoon steeds vrijwillig naar Oeganda terugkeerde, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid aldaar.

10.10. Verzoeker meent dat de door hem neergelegde documenten zijn persoonlijke gegevens en profiel bevestigen, alsook de identiteit van de personen rond hem en de actieve beleving van zijn homoseksualiteit in België. Verzoeker gaat hiermee echter voorbij aan de terechte motivering in de bestreden beslissing aangaande de door hem neergelegde documenten, de welke luidt als volgt:

- verzoekers paspoort: dit wordt niet in twijfel getrokken, maar is niet relevant in het kader van zijn seksuele oriëntatie;
- de artikels betreffende de situatie van homoseksuelen in Oeganda: deze vormen geen bewijs voor de door verzoeker geopperde homoseksuele geaardheid en relatie en tonen niet aan dat verzoekers vermeende partner P.K. werd gearresteerd in Ram bar;
- attest Rainbow House: uit dit attest kan niet blijken dat verzoeker homoseksueel is, doch enkel dat verzoeker de activiteiten van Rainbows United zou hebben gevolgd.

10.11. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn homoseksuele relaties, de bewustwording en beleving van zijn homoseksualiteit en de beleving van zijn homoseksualiteit in België. Het volstaat echter niet om te verwijzen naar reeds afgelegde verklaringen om de pertinente en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid, relatie met P.K. en voorgehouden vervolgingsfeiten te weerleggen.

10.12. De ter zitting bijgebrachte screenshots van gesprekken op de app Tinder kunnen verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. De profielen en gesprekken op deze app kunnen op eenvoudige wijze worden geënsceerd en kunnen niet aanvaard worden als dienstig element ter staving van zijn voorgehouden geaardheid.

11. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan zijn vermeende relatie met P.K., noch aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten in Oeganda. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Oeganda zal worden vervolgd omwille van deze ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid.

De verwijzingen naar (informatie aangaande) de situatie van homoseksuelen in Oeganda is bijgevolg niet dienstig.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen concreet ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde inzake zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS